

ÜLLŐI MECÉNÁS

AZ ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB
NEGYEDÉVENKÉNT MEGJELENŐ
KULTURÁLIS TÁJÉKOZTATÓ LAPJA
4. Szám / 2006. nyara

Szerkeszti: Merczel Erzsébet, Sárándi Tibor, Németh Zoltán

"OSZD MEG SZELLEMI LÉNYEDET AZOKKAL, AKIK VELED ÚTON VANNAK, KÖZÖLJ ANNYIT, AMENNYIT TUDSZ, ÉS FOGADD EL, MINT VALAMI FENSÉGES AJÁNDÉKOT, AMI TŐLÜK FELÉD VISSZAÉRKEZIK"

Albert Schweitzer

ÍZELÍTŐ LAPUNKBÓL

Utólag is szeretettel köszöntjük az édesanyákat. A gyermeknevelés életünk legfontosabb, legszebb feladata, az egyetemes emberi létezés folyamatának biztosítása. Sajnos az anyaság szerepe az értékek listáján egyre lejjebb csúszik...

Cikkünk a 4. oldalon

Az elmúlt hónapok kulturális eseményeiről olvashatnak a Visszapillantó rovatban a **2., 3., 4. oldalon**

Klubunk elkövetkező hónapokra tervezett tevékenységeiről az Előretékinő rovatban kaphatnak információkat. **6. oldal.**

Fehér László Űllő régészeti emlékeiből írt tanulmányának 1. részét a **7. oldalon** olvashatják

Művészeti stílusismertető és Kreatív ötletek rovatunk a **8. oldalon található**

Bemutatjuk rovatunkban Gál Judit kézművesről és Csorba Tamás Imre festőről olvashatnak a **9. oldalon**

Afrikai emlékekről szól a Próza-percek című rovat írása a **10. oldalon**

A GYEREKSAROK rovatunkban verseket olvashatnak a **11. oldalon**

Ízes ízeket idéz Kanizsai Maya beszámolója a csülökfőzés jegyében a **11. oldalon**

Szerkesztőségünk tervbe vette, hogy újságunkat nagyobb példányszámban fogjuk terjeszteni. Első lépésben lapunkat városi szintre szeretnénk fejleszteni, de egy kistérségi terjesztést is fontolóra vettünk. Környékünkön eddig hiányzott az ilyen jellegű kulturális tájékoztató és a visszajelzésekből azt látjuk, hogy igény volna rá. A nagyobb példányszámhoz azonban anyagi forrásra van szükségünk. Ezúton is szeretnénk erre támogatókat és hirdetőket keresni.

CSÜLÖKFESZTIVÁL

Idén először került megrendezésre az üllői Csülökfesztivál azzal a céllal, hogy városunknak is legyen egy közösségkövacsoló, helyi specifikuma.

Csülkös-MECÉNÁS, kiállítással

Április 30-ra az üllői Ipartestület hagyományteremtő csülökfesztivált rendezett, a Jobb1 kávézó melletti füves területen. Művészklubunk is nevezett a főzőversenyre, ahol N. Kékedy Ibolya és Kanizsai Maya csülkös pacalt készített. Sajnos különdíjat nem kaptunk, de sikereinket igazolta, hogy az étel elkészülte után egy órával már üresen kongott az üst. A csülközésre tagjainknak egy része kiállítással is készült, amit néha viharos széllekek tettek izgalmassá. A hangulat viszont annál viharosabb volt, amihez a Csereforgó együttes hangulatzenéje és a Baki Várnai duó utcabálja is hozzájárult.

A rendezvény védnöke Vasadi István polgármester úr volt, aki azzal biztatta a versenyben résztvevőket, hogy nem a díjazás a fontos, hanem a fesztivál

szellemisége. A három zsűritag délután 1 órakor kezdte a tizenöt csapat ételeinek pontozását. Mire az utolsó pavilonhoz érkeztek, már biztosak voltak abban, hogy az izkavalkád amelyben részesültek, előre feledtette az elkövetkező többnapos diétázást. A Gyár Utcai Csülöklesők csapata viccesen meg is jegyezte, hogy az alacsony pontszámot repetával tolerálják.

A fesztiválon voltak kicsik, nagyok, de sajnos a párhuzamosan zajló majális megosztotta városunk lakosságát. Reményeink szerint jövőre még nagyobb létszámmal fognak az érdeklődők kilátogatni, a cél ugyanis az, hogy a fesztivál egy népszerű, hagyományteremtő rendezvényt váljon, amelyre méltán lehet büszke minden üllői lakos. - ST -

Az alábbi levéllel BOTLIK BÉLA, az Általános Ipartestület elnöke tisztelte meg klubunkat:

„Tisztelt Merczel Erzsébet! Tisztelt Mecénás Művészeti Klub tagjai!

Ezúton szeretném megköszönni, hogy részt vettetek az első, hagyományteremtő Csülökfesztivál sikeres szervezésében, lebonyolításában. Azt hiszem, hogy mindannyiunk számára emlékeztető marad az ízek kavalkádja, ez a nyüzsgős, hangulatos vasárnap. Szeretném megköszönni a felajánlást,

a Csereforgó együttes műsorát és az alkotók kiállítását is.

Úgy gondolom, hogy rendezvényünk elérte célját: a hagyományteremtést. Kívánom, hogy a jövőben is sikeresen tudjunk együttműködni és minél több ilyen nagyszerű rendezvénynek a részesei lehessünk!”

Az Általános Ipartestületnek ezúton is gratulálunk az ötlethez, a jó szervezéshez és reméljük, hogy az elkövetkező időkben is sikeresen tudunk együttműködni mindannyiunk örömére!

- ME -

"MECÉNÁS-ék" Péteriben

Március 15-től 24-ig az Üllői Mecénás Művészeti Klub gyűjteményes kiállítást rendezett a péteri Földvár-Bóér Elemér Művelődési Házban. A Klub tagjai lázas igyekezettel készültek a megnyitóra. A Március 15-i rendezvény alkalmából több száz helyi lakos láthatta Üllő "művészeinek" páratlanul sokszínű alkotását. A temet teljesen betöltötte a sok festmény, grafika, fotó, gobelin, patchwork, festett üvegek és egyéb tárgyak, a kézimunkák, batikolt terítők, csodálatos fafaragások, de színesítették a látványt a helyben készített virágkompozíciók, bőrből készített lószerszámok, varrott gyermekjátékok, makramék, magképek és fonott demizsonok is. A kiállítás hangulatát Hera Laci gitár- és Simon Klaudia furulyajátéka fokozta. Klubunk tagjainak egy része jelen volt a megnyitó napján. Igaz a bemutatkozást csak a helyi újságba tudtuk megejteni, mégis öröm volt látni a sok embert, akik megcsodálták az alkotásainkat. Tervezzük, hogy további településeken is bemutatkozunk, és ilyen módon terjesztjük Városunk hírnevét. - ST -

ÁLLANDÓ KIÁLLÍTÁS

Az Üllői Mecénás Művészeti Klub tagjai a 2006-os év elején elhatározták, hogy állandó kiállítási anyagot gyűjtenek össze a helyi, az Üllőről elszármazott, valamint a környékbeli művészek felajánlásából, ami idővel a helytörténeti/honismereti anyag részét képezi. Az első Üllőről elszármazott művésztől már megérkeztek a felajánlások. L. Szabó Erzsébet Munkácsy-díjas, európai hírű üvegfestő 2 db 120x60 cm-es üveglapot ajánlott fel a kiállítás részére, Szabó András festő pedig egy szívhez szóló levéllel lepte meg közösségünket.

Lassan, de biztosan gyűlik városunk művészeti közkinccse, amelynek megtekintési lehetőségéről értesíteni fogjuk olvasóinkat. - ME -

2006. március 23-án két fiatal, tehetséges "művész" kiállítása nyílt a Vargha Gyula Városi Könyvtár Galériájában. Mindkét alkotó az Üllői Mecénás Művészeti Klub tagja és egyben városunk lakója. **G. Horváth Boglárka** festményeivel és **Medvedovszky Anna** textilmunkáival mutatkozott be. Jelenleg még tanulmányaikat végzik, de eddigi munkáikkal mindketten felkeltették a figyelmet és rászolgált arra, hogy alkotásaikból kiállítás nyíljon.

A megnyitó a hagyományos **Árpád napok** nyitórendezvénye volt. A zenés, verses programot a Harmónia Zeneiskola, a Napsugár Óvoda és a Katolikus Baráti Kör szereplői tették emlékeztetővé, amit **De Villa Ernesto Celestin** képzőművész-tanár, elemző-szakértői megnyitója követett.

"G. Horváth Boglárka festőművész és Medvedovszky Anna textilművész közös tárlata két különböző műfajt képviselnek, és a műfajon belül is másképpen értelmezik és fogalmazzák meg az Őket foglalkoztató művészi témákat.

Boglárka a hétköznapi élet reális elemeiből meríti témáit, Anna inkább az absztrakciók dimenziójában otthonos. Realitás és absztrakció két egymással nagyon is összefüggő fogalom, ellentmondásuk csak látszólagos, mert valójában létezésük egymást feltételezi. Nem lehet egyik sem a másik ellenpontos ereje nélkül." Ernesto gondolatai tették világossá számunkra, hogy milyen jó választás volt a két "művész" közös kiállítása. A látvány kontrasztja teszi érdekessé mindkettőjük kollekcióját. A realitás lenyűgöző ereje mellett

érdekessé válik számunkra az absztrakció, mely gondolkodásra készítet. De ez visszafelé is igaz. A fantáziánkat megmozgató textilkompozíciók után a színekkel teli ecsetvonások egy másik látványvilágba kísérek.

"Medvedovszky Anna művészete segít megtanulni a minket körülvevő tárgyi világ rejtett jelentéseit és összefüggéseit. A természetben minden formát, tárgyat, struktúrát meghatároz egy belső rend. A tárgy, mint külső létezés belső, művészi leképzése szimbólummá női ki magát. Anna színei a fehér-fekete-szürke tónusok kombinációja.

Dekoratív, stilizált formák jellemzik és hullámzó, kanyargó ívek harmóniája különböző érdekes struktúrákban vagy vöröses, barnás színharmoniaikban." A szakmai szemszögből megfogalmazott vélemény segít megérteni Anna motivációját. Véleményem szerint nagy jövő elé néz és talán egyszer Őt, magát is hallhatjuk majd vélekedni saját művei indíttatásáról. "G. Horváth Boglárka alkotásaiban érdekes, gazdag tematikájú és koncepciójában izgató művészt ismerhetünk meg. Festészetének központi

eleme az ember. Meditatív, filozofikus alkatát fedezem fel minden munkájában. A meghaladott és a cél közé ékelődve a térben egy régi hangulat, sejtés igazához szeretnék visszatérni, amelyben mint gyermekek térdre borulva érezzük a fű szagát."

Boglárka elmondta nekem, hogy gyermekkorától festőnek készült. Megingathatatlan elhatározását és fantasztikus tehetségét látva számomra nem kétséges, hogy el fogja érni kitűzött célját.

Minden művész egy kicsit exhibicionista, mert amit a művészet eszközeivel kifejeznek, azt mind szeretnék átadni a nézőknek. Ezeket az alkotásokat nézve a két művész életcélja világossá válik előttünk. Mindketten pályájuk elején vannak, de tehetségükkel már kiemelkedtek. Az Üllői Mecénás Művészeti Klub tagjaként büszke vagyok arra, hogy két ilyen karakteres alkotót klubtársunkként és egyben városunk lakójaként tudhatok.

A két "művész" kollekciója 2006. március 23. és április 6. között volt látható. Aki lemaradt vagy nem értesült időben a kiállításról, de kíváncsi az alkotásokra, azok majd látogassák meg egy napos galériánkat, néhány alkotást ott is bemutatunk. A galériák időpontjáról reklámjainkban értesülhetnek. - ST -

SZABÓ ANDRÁS FESTŐMŰVÉSZ LEVELE

Tisztelt Mecénás Művészeti Klub!

Megtisztelő levelüket örömmel vettem és nagyon köszönöm a mellékelt irodalmi műveket, melyeket a kézhezvétel után többször is elolvastam.

Szívvél, lélekkel együtt érzünk Önökkel és megtisztelő értesítésüket örömmel vettük. Nagyszerű munka az Önök tevékenysége és elkötelezettsége a kultúra, a művészetek fejlesztése terén. Nem hiába Üllő az Árpád nemzetség települése, lakosai és az onnan

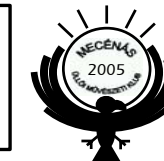
elszármazottak, ma is sok szállal kötődnek magyarságunk szép hagyományaihoz.

Tudat alatt készültem néhány munkámmal Üllőre gondolva. Van néhány tájkép a Balaton környékéről és más jellegűek is, de egy, a „Szent István király felajánlja a magyar szentkoronát Szűz Máriának, az ország oltalmazására” (80x60cm), ha Önök szerint is megfelelő minőségileg és téma szempontjából, megtisztelőnek veszem, ha elfogadják tulajdonukba, - céljaikra átadom.

Kérem szíves értesítésüket, hogy mikor lesz aktuális vagy alkalmas, és akkor megbeszéljük, hogyan, hová juttassam el. Sajnos nehezen mozogok már, egy térdműtét miatt és ami nehézséget 82-ik évéig összeszed az ember, de szívem mindig Önökkel érez és amit még bírok, szívesen megteszem.

Ismételten köszönöm megtisztelő figyelmüket és Pálmáiné Mártikának is köszönetemet tolmácsolják, hogy ily nemes ügyben gondolt rám!

Üllő vezetőségének és Önöknek sok sikert kívánok
Budapest, 2006.04.20. Szabó András

KÖSZÖNET AZ ÉDESANYÁKNAK

Az Üllői Mecénás Művészeti Klub nevében utólag szeretném sok szeretettel köszönteni az Édesanyákat! Családos emberként tudom, hogy ma Magyarországon milyen felelősségteljes dolog a gyermekvállalás, ugyanakkor fantasztikus, erőt adó érzés szülőnek lenni. Véleményem, hogy az édesanyákon kívül köszönetet és megbecsülést érdemelnek mindazok is, akik becsülettel, tisztességgel gyermeket nevelnek. Ez nagyon fontos, mert manapság szinte minden modern nemzetet fenyeget egy demográfiai válság, amit gyakran az előregedő társadalom problémájának szoktak nevezni. Ez röviden annyit jelent, hogy az átlagéletkor egyre magasabb, ezzel szemben egyre kevesebb gyermeket vállalunk. Az utóbbi évtizedek tendenciája, hogy évente 30%-kal kevesebb gyermek születik, mint ahányan távoznak. Ez nem csak

hazánkban jelent nagy problémát, hanem egész Európa kezd szembesülni ennek következményeivel. Néhol már idejekorán drasztikusan megemelték a nyugdíjkorhatárt, amelyre sajnos nekünk is fel kell készülnünk. Hogy a nyugdíjkat és a szociális kiadásokat finanszírozni lehessen, ahhoz 10 éven belül akár 70 év közelébe is emelkedhet ez a határ. A rohamosan csökkenő társadalmunknak egyre nagyobb problémákkal kell majd szembenéznie, amely nem csak a munkában töltött időket fogja befolyásolni, de meg fogjuk érezni a szociális, infrastrukturális, a kulturális kiadások csökkenésén és szinte minden más területen is. Ennek megoldását mindenki a kormányzattól várja, többnyire joggal, mert köztudott, hogy több gyermek vállalása nagyobb áldozattal jár. Legtöbbször azzal indokolják a kevesebb gyermek vállalását, hogy a

feltételek nem optimálisak a kettőnél több gyermek felneveléséhez. Ezért ma Magyarországon családonként 1 gyermekkel kevesebb születik, mint amennyire minimálisan szükség volna. A gyermekek vállalása elsősorban családi körben dől el. Ennek tudatában kell élnünk ahhoz, hogy a problémát átlássuk. Ne hagyjuk, hogy gyermekeink sorsa megpecsételődjön. Ez nem politikai kérdés, hanem a mindenkori kormányzattól elvárjuk, hogy a lehetőségekhez képest javítsanak a létfeltételeken.

Kedves Édesanyák! Önök már tettek azért, hogy a magyarság fennmaradjon. Köszönet és hála érte. Kérjük, neveljék gyermeküket szeretettel, hogy családszerető fiatalok váljanak belőlük. Rajtunk múlik most a nemzetünk sorsa, mert ha 10 éven belül nem fordítjuk meg ezt a tendenciát, akkor a magyarság már soha nem fogja tudni behozni lemaradását.

- ST -

„ANYÁM, FEKETE RÓZSA”

Veresegyház Város Önkormányzata, az Anyám, Fekete Róza Közhasznú Alapítvány és a Veresegyházi Váci Mihály Művelődési Ház 2006. május 6-án, szombaton 10 órakor tartotta az Átrium Galériában annak a PEST MEGYEI MŰKEDVELŐ KÉPZŐ- ÉS IPARMŰVÉSZEK kiállításának a megnyitóját, amelyre két festőnk is meghívást kapott. CSORBA TAMÁS IMRE VELENCE című és SÁRÁNDI TIBOR ANYASÁG című festménye került kiállításra. A kiállítás után a főszervezővel,

Dániel Kornéllal történt megbeszélés alapján az elkövetkező időszakban sor kerülhet csereprogramok kialakítására. A modern, ám romantikus környezetben rendezett kiállítás megnyitójának hangulatát DINNYÉS JÓZSEF polbeat énekes előadása tette színesebbé. Gratulálunk a veresegyháziaknak a rendezvény-sorozathoz!

-ME-

LEHET EGYÜTT DOLGOZNI!

Civil kerekasztal: április 7-én a Civil Központban koordinációs megbeszélést tartottunk a Nagycsaládosok Üllői Egyesületével és a Civil Központtal közösen intézmény-vezetőknek, civil szervezeteknek azzal a céllal, hogy a városi rangra emelkedett település kulturális eseményei az elkövetkező időkben összhangba kerüljenek. Az eseményen megjelent Fülöp István, az Oktatási, Közművelődési és Sport Bizottság elnöke, Virág József a Városfejlesztési Bizottság elnöke valamint Dr. Lőre Attila az Egészségügyi és Szociális Bizottság elnöke.

A megbeszélésen elhangzott, hogy a jelenlévők igénylik az intézményekkel, a civil szervezetekkel való összefogást a sikeres programok érdekében és szükségét érzik egy honismereti kiadvány, valamint Üllő kulturális programjait bemutató ismeretterjesztő füzet megjelenését is.

A második Kerekasztal időpontja: május 20. szombat 10 óra Helye: Civil Központ.

A megbeszélésről augusztusi számunkban tájékoztatjuk olvasóinkat.

-ME-

BARÁTSÁGLEVÉL ÜLLÖRE

Rákóczi gyömrői beszédének 300. évfordulóját ünnepeltük az elmúlt évben. Ma is hálásan gondolunk arra, hogy a helytörténészek tanácskozására Üllőről érkeztek a legtöbben. Fehér László tanár úr egy kis részt kért előadásában a gyömrőiek "dicsőségéből". Erről én azt gondolom, hogy a Rákóczi beszéd közös örökségünk, közös küldetésünk azonos arányban. Merczel Erzsébet Rákóczi oratóriuma aranypecsét ezen a ki nem mondott szerződésen. Még tart az ünnepünk. Az egész évünket betölti az emlékezés: a Fejedelem és bujdosó társai hamvainak hazatérési centenáriuma. Ennek jegyében találkozunk Gyömrőn, július elsején a Tájházban, amikor a helytörténeti tanácskozás szerény emlékeztető könyvét szeretnénk átadni az előadóknak.

Bemutatjuk vendégeinknek a Rákóczi Gyömrőn kiállításunkat, s abban reménykedünk, hogy együtt megyünk ki a Mánya rétre, emlékezni. Körünk

egy emlékszalagot készített Rákóczi koporsójára, s összel egy küldöttségünk viszi Kassára. Jó lenne, ha ehhez a társasághoz az üllői barátaink is csatlakoznának. Fél napot Sárospatakon is eltölthetnénk, s megnéznénk a Rákócziak dicső kora kiállítását.

Télen rendezzük meg az első irodalmi esténket helyi szerzőkkel, amelyre szeretettel várjuk a Mecénás kör tagjait, szimpatizánsait. Szívesen látogatnánk egyszer Üllőre, hiszen a művészeti misszióban jóval előttünk járunk. Az egyik legszentebb kötelességünk nemzetünk, szülőföldünk hagyományainak örökségbe adása a legfiatalabb nemzedék számára. Ezt a nemes célt szolgálná egy közös Gyömrő - Üllő Hagyományörző Diáktársaság megalakítása. Pályázatok történelmi vetélkedők, találkozók, játékok, országjáró utak várnának fiataljainkra. Bizonyos, hogy mindkét városban találunk lelkes érdeklődőket, mecénásokat.

Gyömrő, 2006 tavasz

Rakó József

RÁVÁGYI PILLANATOK

Karcag Éva szobrászművész és az Üllői Mecénás Művészeti Klub április 22-re Kultúráteremtő piknikre hívta mindazokat az üllői és Üllő környéki településeken élőket, akik azon fáradoznak, hogy a helyi művészeti, kulturális erőket összefogva lehetőséget biztosítsanak a szabadidő kellemes eltöltésére. Megfogalmazódott az

igény a rendszeres program- és véleménycserékre, amelyek alapján akár hosszabb távra is tervezni lehet. Vasadi István polgármester és Mészáros Éva Vasad polgármester asszonya örömmel üdvözölte a kezdeményezést, hangsúlyozva az összefogás lehetőségeit, amit a monori, vecsési és üllői résztvevők hozzászólásaikban megerősítettek és közös programok szervezését tárták a résztvevők elé. A rávágai délután sikerét a házigazdák és a vendégek szeretete övezte és nem utolsósorban az a pompás környezet, ahol a régi stílusú házacska és a modern, minden igényt kielégítő műterem áll. Köszönet Karcag Évának és segítőtőinek a kellemes délutánért.

- ME -

A Kisspista Színház rövid története

Névadónk, Kiss István - akit Vecsés szerte „a Kisspistának”, később, ahogy a haja megfehéredett, „a Kisspista” bácsinak neveztek - a legendás híró Jókai Kultúrcsoport egykori vezetője. Irányítása alatt a művészeti csoport háromszor nyerte el a Kiváló Együttes címet. (Fia - szintén Kiss István - a kaposvári színház tragikus sorsú vezető színésze volt.) Én magam is a Jókaihoz jártam 12-től 18 éves koromig, amíg föl nem vettem a Színművészeti Főiskolára és nem léptem a hivatásosok táborába.

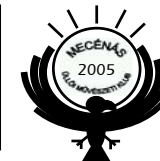
A Kisspista Színház 2004. január 1-jén alakult. Első bemutatónk Bálint Ágnes 14 éves korában írt - Az elvarázsolt egérkisasszony c. - meseregénynek színpadi adaptációja volt. A Mazsola, a Frakk és még sok más nagyszerű mesekönyv és rajzfilm írója Vecsésen él, és mi szerettük volna, ha valami helyi kötődésű művel mutathozhatunk be. A könyvet improvizációk útján, meglehetősen szabadsággal és hűséggel dolgoztuk fel; az idős szerző jogutódjainak teljes melegezésére. Egy idő után természetesen rögzítettük a szöveget, de a darabnak a mai napig nincs teljes, írott szövegváltozata.

Ezután „...és nem is kevés...” címmel József Attila estet rendeztünk egy kiváló szegedi zenekar, az Ex trió részvételével.

Közben folytak Molière: Don Juan című drámájának próbái, amely eddigi legnagyobb vállalkozásunk. Az előadást 2006. február 26-án mutattuk be és jelenleg is műsoron tartjuk. A darabot átírtam kicsit, de ennek kizárólag a szerző iránti tisztelet volt az oka. Abból indultam ki, hogy Molière a maga korában rendkívül aktuális szerző volt, ebből következően csak akkor lehetünk hozzá hűségesek, ha nem múzeumi darabként adjuk elő. Tudott dolog, hogy Molière-t heteken át üldözte egy korabeli főúr, aki le akarta dojni, mert elhitették vele, hogy a drámaíró az istentelen Don Juan alakjához róla vette a mértéket. Nem véletlen az sem, hogy az egyház nem járult hozzá ahhoz, hogy Molière-t a városfalon belül temessék el. Az előadásnak egyre nagyobb sikere van; az ördög tudja honnan, komoly értelmiségiek vetődnek el hozzánk Budapestről, akik előadás után berohannak az öltözőnkbe, és lelkesülten gratulálnak. Nagyon szeretjük ezt az előadásunkat. Pontosan egy hónappal később, 2006. március 26-án mutattuk be „Tin és Putó Li-potban” c. kétszemélyes abszurd drámámat - Kútvolgyi Erzsébettel és Nagy Zoltánnal. Az előadást öt alkalommal adtuk elő Vecsésen, jelenleg a Budapesti Kamaraszínházban játsszuk. A darab hősei egy valamikor nagy világégés után elhatározták, hogy kilépnek a világból, és együtt alapítanak hazát egymás gyönyörűségére és boldogítására. A 40. házassági évfordulójukon találkozunk velük. Ezen a napon egy apró félreértés történik, ami elegendő ahhoz, hogy fölboruljon a rend a szobányi világban. Ezt az estéjüket mutatja be a színdarab.

Valamikor az embereknek saját kultúrája volt. Ezután kiválasztódtak azok, akiknek nagyobb tehetsége volt a kultúra „mieléséhez” és az emberek többsége, passzív résztvevővé válva, elkezdte nézni azokat, akiket különben tartott magánál. Ma már azokat nézzük naphosszat, akik semmiben sem többek nálunk. Nem kellene újból megcsinálni a saját kultúránkat?

Varsa Mátyás
színész-rendező

VARGHA GYULA „A VÉGTELEN FELÉ” című könyvének bemutatója

május 25-én a Vargha Gyula Városi Könyvtárban.

A rendezvényt és a fotókiállítást Fehér László nyitotta meg.

A könyvet bemutatta Mészöly Dezső író, műfordító és Varga András dédunoka. A Hét Krajcár kiadó munkáját Benke László főszerkesztő ismertette.

A könyvbemutatóval egy időben **ÁRKOSI JÓZSEF, HERA LÁSZLÓ, KISS BARBARA és VIRÁG GÉZA közös FOTÓKIÁLLÍTÁSA** nyílt meg.

Vargha Gyula verseit, fordítását ifj. Baki József, Farkas Vajk, Jámbor Barbara, Laza Tamás és Virág Luca tolmácsolták. Varga Domkos „Költő a homokon” c. prózájából Merczel Erzsébet olvasott fel részleteket.

ELEKES ÉVA újságíró, költő levélrészlete Balassagyarmatról:

„Köszönöm az ÜLLŐI KRÓNIKÁT és a RÁKÓCZI oratóriumot (csodás opus...!) Az ÜLLŐI MECÉNÁS kulturális tájékoztató lap JÓL KI VAN TALÁLVA. Ehhez is gratulálok neked és minden munkatársadnak!,,

SZENT IVÁN ÉJ

az Árkosi tanyán június 24-én A televízióból és fotókiállításról ismert ÁRKOSI JÓZSEF tanyáján, amely 5-8 percre található Üllőtől, (érdeklődni a szerkesztőségben lehet) Tartalmas nap várja az érkezőket. Délelőtt pásztorkutyaverseny, délután kiszobababa készítés, ÉJFÉLKOR TŰZUGRÁSI Ki-ki hozhat, de a helyszínen is kapható enni-innivaló!

IFJÚSÁGI NAP Június 3-án az Árpád Fejedelem Általános iskolában a Szülői Munkaközösség és a Diák Önkormányzat közös szervezésében. A 9 – 20 óráig tartó rendezvényen részt vesz az Üllői Mecénás Művészeti Klub valamennyi tagja. A festők, grafikusok kiállítás keretében, a kézimunkások, kézművesek helyszíni bemutatóján ismertetik meg tudásukat az érdeklődőkkel. A vers- és prózaírók alkotásait kis füzetekben olvashatják a látogatók.

Augusztus 20.

Az Üllői Mecénás Művészeti Klub tagjai a tavalyi évhez hasonlóan idén is színvonalas kiállítással és hangulatos programokkal várnak minden kedves érdeklődőt a Polgármesteri Hivatal udvarán.

Július 29-én

NYITOTT KAPUK / UDVAR GALÉRIA **SÁRÁNDI TIBOR és családja portáján** /Gyár u. 37./ SÁRÁNDI TIBOR az Üllői Mecénás Művészeti Klub tagja a megalakulás óta. Kreatív vezető, lapszerkesztő s emellett kétgyermekes családapa és az egészség-biztosítás egyik osztályvezetője. Alkotásairól – kevés kivételtől eltekintve – harmónia, béke, szépség sugárzik, amelyek eltérítik, kikapcsolják a nézőt a hétköznapi zaklatottságtól. A „Kapocsi bácsi” című portréja - ami egy kirándulás tulajdonképeni emléke -, sikert aratott az „AMATŐR ARTIUM” XIX. Országos Képző- és Iparművészeti tárlat pályázatán. Lovasképei a férfiak, tájképei a hölgyek és állatokat ábrázoló festményei a gyermekszobák falait díszítik. A kiállításon több neves festő alkotásai is láthatóak lesznek. A rendezvényen a kiállítás mellett zene, tánc, irodalmi kávéház és egyéb érdekes bemutató is a terveink között szerepel. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

MECÉNÁS HÍREK

- 2006.június 9-10-11-én **Alsófarkasdon** (Úri és Gomba közötti terület) **FEHÉRLŐ FESZTIVÁL a Beregben.** A rendezvényen jurták, modellezők, hőlégballonosok, árusok, kiállítók, kézművesek és színpadi produkciók és klubunk kiállítói is várják az érdeklődőket, A több ezres látogatót fogadó eseménysorról - az elmúlt évhez hasonlóan -, a televízió, rádió, sajtó is tudósítja az ország lakosságát.
- A Macskamánia című magazinban folytatásokban megjelent Merczel Erzsébet **MACSKAASSZONY** című könyvének második kötete.
- Elkezdődtek az ELŐKÉSZÜLETEK Merczel Erzsébet **RÁKÓCZI 1906-2006 című oratóriumának** szécsényi és üllői ősbemutatójáról, amelyet a szeptemberi és októberi hónapokra tervezünk.
- Különböző rendezvények hangulatosabbá, színesebbé tételéhez figyelmükbe ajánljuk **N. Dudás Zsuzsanna** patchwork, **G. Horváth Boglárka, De Villa Ernesto Celestin, Sárándi Tibor, Csorba Tamás Imre** képzőművészeti kiállításait.
- Hamarosan DOBOS JÓZSEF ROVATOT INDÍTUNK, amelyben – a család beleegyezésével - Józsi bácsi verseit, gondolatait olvashatják, amelyeket ránk, utódokra hagyott!
- Az Üllői Mecénás Művészeti Kör a honismereti hagyományok ápolását fontosnak tartva, megalakítja az **Üllői Rákóczi Szövetséget.** Szeretettel várjuk az érdeklődőket szerkesztőségünk elérhetőségein!
- 2006.május 19-én megjelent a Monor és Vidéke Alapítvány **MÁJUSI SZIVÁRVÁNY** című antológiája. Az antológiában klubtagjaink versei is szerepelnek.

RÁKÓCZI NAP

Július 1-e 15 órakor Gyömrő – Tájház. A 2005-ös Rákóczi helytörténeti tanácskozás anyagának könyvpremierje, valamint a **RÁKÓCZI GYÖMRŐN** című kiállítás bemutatása. A program után közös kirándulás a Mánya rétre, emlékezésre.

Július 3-án lesz 301. éve annak, hogy II. Rákóczi Ferenc az Üllő és Gyömrő között elterülő Mánya réten elmondta híres, történelmi értékű beszédét. Ismerjük meg részletét a Fejedelem esküjének, amit a szécsényi országgyűlésen vezérlő fejedelemmé választása alkalmából mondott:

Fehér László

Üllő régészeti emlékeiből I.

A Kárpát-medencében megfordult, vagy letelepedett őskori népek többségének sem a nevét, sem a nyelvét - írott források hiányában – nem ismerjük. Ezért a területileg, gazdaságilag, anyagi és szellemi kultúrájában azonos közösségre a régészet, a kutatás – egy-egy korszakon belül – a kultúra fogalmát használja. A kultúrák neveit jellegzetes emlékeikről, az egy kultúrán belül általános edénydíszítésről, esetleg temetkezési módjukról kapták. Városunk közigazgatási határán belül az őskori ember (i.e.500 000 – i.e. 8000) megtelepedését régészeti úton eddig nem lehetett bizonyítani, ami azonban nem jelenti teljes bizonyossággal azt, hogy nem éltek itt. Ennek oka az, hogy alföldi, sík területeken legalább 5 m mélyre le kell ásni ahhoz, hogy a paleolitikumi rétegeket elérjük, így csak szerencsés véletlen folytán kerülhetnek elő ilyen mélységből leletek. Az őskor embere táplálékát ehető növények gyűjtögetésével, vadászattal, halászáttal teremtette elő, kihasználta a természet által nyújtott lehetőségeket. Ez az élelemszerzési mód viszont nagyobb területen is csak kevés ember megélhetését tette lehetővé. Ez pedig az e korból származó leletek szűkös voltát – a fentiek kivételével – is jelenti. Gyökeres változást jelentett az ősember életében az élelemteremtés ismereteinek

megtanulása (növénytermelés, állattenyésztés). Elsőként a búzát, árpát termelte környezetünk ősembere, majd az állattenyésztésben a juh és kecske következett. A két foglalkozás elterjedése maga után vonta egyrészt az ember letelepedését, másrészt a népesség szaporodását.

Az újkőkorból (neolitikum, i.e.4000 – i.e.2.500) elterjedt az agyagedény készítés, szövés-fonás, a kőszerszűk csiszolása. A neolitikum középső szakaszában pedig a vonaldíszes kerámia kultúrája, melyhez már a környék is hozzátartozott. Kezdetleges, irtásos-égetéses földművelést folytattak, s főleg szarvasmarhát, sertést, juhot tenyésztettek. Ha a föld termelőereje kimerült, továbbvándoroltak, majd később visszatértek, miközben a föld pihent.

Jelentős változás következett be a Kárpát-medencében a rézkor (i.e.2500 – i.e.1900) idején. Ez nemcsak a réznek a megismerését és használatát jelentette, hanem azt is, hogy az állattenyésztésben a nagyállat-tartó (főleg szarvasmarha) gazdálkodás került előtérbe, s az állatállomány felhalmozódása egyes családok kezén már maga után vonta a társadalmi rétegződés kezdetét. E kor kultúrája a tiszapolgári kultúra: a feltárt temetőben – melyek ekkor már elkülönültek a lakóhelyektől – az elhunytak mellett fegyvert, ékszereket, agyagedényeket találtak (melyekbe ételt helyeztek az elhunytak számára). Településünk első régészeti emléke e korból származik, ez egy csőtálpas edény, mely a Nemzeti Múzeumban található.

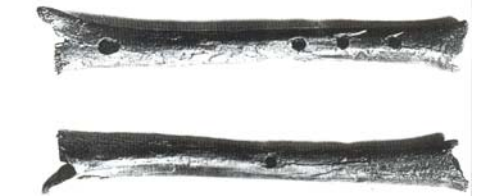
GYÖMRŐN

„Én Fejedelem Rákóczy Ferenc úgy mint a Haza Szabadságáért Confoederált Magyarország Státusának és Rendeinek Választott Fejedelme, Esküszöm az élő Istenre, hogy ezen Confoederált Nemes Magyar Haza az Austriai Ház által megbántódott Szabadságinak és törvényeinek helyreállításában öszvekött és most is újonnan megerősített Szövetségét, mint tulajdon életemet úgy tartom és becsülöm, azt felbontani, vagy az ellen járni sem akarok, sem engedem, sőt tellyes erőmmel és tehetségemmel azt segítem és terjesztem”

A rézkor késői szakaszának a kultúrája a későbádeni (péceli) kultúra. Az állattenyésztés mellett nőtt a földművelés szerepe, házaik földbemélyítették, kerék vagy téglalap alakúak. Halottaikat felékszerezve, zsugorított pózban fektették a sírgödörbe, melléjük a túlvilági életre edényekben ételt, italt tettek. De ebben a kultúrában már megjelent a halotthamvasztás szokása is, az elhunyt hamvait agyagból készített urnákba helyezve temették el.

A bádeni kultúra nagy kiterjedésű telepe került elő Üllőn, a gulyalegelőn. Itt a bádeni kultúra legidősebb szakaszát, az u.n. boierázi csoport emlékeihez sorolható kerámia-töredékeket is találtak. Ezeket a csoport kerámia művességére jellemző háromsoros, ujjbonyomással tagolt bordadísz, besímitott árkolást figyelhetünk meg. A temetőben hátracsavart-fejjel eltemetett szarvasmarha-maradvány is felszínre került, ami valószínűleg rituális

(feláldozásos) célokat szolgálhatott. A bronzkor (i.e. 1900 – i.e. 800) idején megváltozott a Kárpát-medence etnikai képe: gazdaságilag, technikailag fejlettebb népcsoportok áramlottak be, s ékszereik, fegyvereik már bronzból készültek. A középső bronzkor időszakában környezetünk a vatyai kultúra népe élt: településeiket árok, földsánc, vették körbe. Ők már több állatfajt tenyésztettek (szarvasmarha, juh, kecske, sertés, ló, kutya). Halottaikat hamvasztották és urnába helyezve temették el. E korból Lőb-pusztán 150 cm mélységben női temetkezés nyomaira bukkantak. Az elhunyt csontváza mellett füles csuprot, agyagtálgalban füles bögrét, orsó alakú nehezéket, megmunkált szarvasagancsot, csiszolókövet találtak. Üllőről került elő az a valószínűleg középső bronzkorból származó, gázlómadár lábszárcsontjából készített furulya, amelynek egyik oldalán 4, másikon 1 luk található, hossza 16 cm.

Üllői csontfurulya - hossza: 16 cm

A vaskor i.e.800-tól az időszámítás kezdeteig tartott. A kor kezdetén főleg ékszereket, fegyvereket készítettek vasból, a fém a későbbi századokban terjedt széles körű használati eszközök formájában.

A kor másik fontos jellemzője a lótenyésztés fokozódó szerepe. Az i.e. VII V. század végén a szkíták kultúrája terjedt el, s bár régészeti emlékek eddig településről nem ismert, minden valószínűség szerint itt is éltek. Nagy újításuk a fazekaskorong használata volt, bár még az edények döntő többségét kézzel formázták.

A vaskor késői szakaszában (i.e. 400 – i.sz. kezdete) a kelták népe jelent meg a Kárpát-medencében. Technikai fejlettségük, vasművességük magas fokú volt. A föld művelésénél a fából faragott ekére vasból készített „papucsot” erősítettek. Náluk jelenik meg először hazánk területén a pénz használata. Üllőről szórványos felszíni gyűjtés (Kiss Károly) eredményeként került be kelta cserépanyag a Nemzeti Múzeumba.

A kelták önálló életének a rómaiak és a Duna-Tisza közére bevándorló szarmata-jazig megjelenés vetett véget.

MŰVÉSZETI STÍLUSISMERTETŐ

A 20. század kezdete a művészetben is új korszakot nyitott. Az új művészművek szembe fordult az "akadémista" szemlélettel és megpróbálta újraértelmezni a művészet fogalmát. A változás az impresszionizmusban gyökerezett. Ez nyitott utat a művészeti forradalomnak. Az impresszionizmust követő korszakot posztimpresszionizmus néven tartja számon a művészettörténet. Ez nem egységes irányzatot jelent, mivel tagjainak elképzelése és módszereik merőben eltértek. Az Impresszionizmus által megnyitott lehetőségeket gondolták tovább és megteremtették az avantgárd irányzatokat. A művészettörténet számos stílusának kiindulópontját Cézanne-hoz vezeti vissza. Főleg életének az utolsó 10 évre jellemzők - "Lírai korszak" - a kiegyensúlyozottabb szintézisű kompozíciók és a szigorú formális szerkezetek. Egyre kevesebb teret engedett a spontaneitásnak, inkább egyfajta intellektuális szigor jellemezte, amely főként a kubizmus alapjait hordozza (Picasso, Braque). A színes formák lírája pedig a fauvizmust előlegezi (Matisse, Derain). Hogy megértsük az avantgárd irányzatok mondanivalóját és indíttatását, ahhoz mindenképpen meg kell ismernünk azt a művészt, akinek munkássága megteremtette azok alapját, és amelyeket szintén szeretnék olvasóinkkal ismertetni.

Paul Cézanne (1839-1906)

1839-ben született Aix-en-Provenceban. Apja a polgárosodás példás jelképe: kalapossegédből lett gazdag bankár. Ez anyagi függetlenséget jelentett a művész számára. 1861-ben Párizsba ment festészetet tanulni. 1862-ben a Svájci akadémiaira jelentkezett, és közeli barátságba került Pissarroval, Monet-vel, Renoirral, Sisley-vel. Az impresszionistákhoz tartozott, de már a kezdetektől eltért azok elveitől. A tűnékeny benyomások, a fényhatások érzékeltetésére és az apró festékfoltok alkalmazása számára nem volt eléggé összefogott és stabil módszer. Arra törekedett, hogy a forradalmi irányzatot állandó, a maradandót – a törvényszerűt – kutassa.

Párizsi tanulmányai alatt még romantikus stílusban festett, de 1870. után már szabadban alkotott. Elvált az impresszionistától és visszavonult aixi magányába. Témaváltása során modern szín- és modellkísérletekbe kezdett. Főleg csendéleteket és tájakat festett. Azt próbálta szemléltetni, hogy a színek nemcsak a forma körbehatárolására, hanem annak kifejezésére is alkalmasak. Festményein a tárgyak egyre inkább geometriai alakzatokká válnak, s a téma egyre jelentéktelenebb lesz. Az impressziót reflexióra váltotta. Cézanne magányában

szüntelenül gondolkodott, töprengett. Legbensőbb énjét, képeiben próbálta megismerésíteni. Festés közben eltorzította a hagyományos perspektívát és a formákat, hogy harmóniát, stabilitást teremtsen. Leginkább a Mont Sainte-Victorie /Szent győzelem hegye/ vonzotta. A kép struktúráját nagyrészt vékony, rövid színnegyzőket alkotó ecsetvonásokból építette fel. Tulajdonképpen geometriai formákból állította össze a képet: téglatest, kúp, gömb. Cézanne azt vallotta, hogy a világ az övé, és úgy fordítja le a maga nyelvére, ahogyan akarja – ez a művész igazi szabadsága. Számos irányzatot az alkotásai ösztönöztek /kubizmus, a konstruktivizmus és a vadak/, de azok a különböző világszemlélet eltérő formáit találták ki saját gondolataik kifejezésére. De a forrás – Cézanne volt.

Cézanne: A Mont Sainte-Victoire

- ST -

KREATÍV ÖTLETEK - ÜVEGFESTÉS

Hozzávalók:

Festék: Sok típusú és rengeteg színű festéket lehet kapni, de aki először próbálkozik üvegfestéssel, egyszerűbb, ha csak az alapszíneket veszi meg, hiszen a kék, sárga, piros festékből a többi szín is kikeverhető.

A kontúrfesték is több színben kapható, érdemes venni feketét, ezüstöt, aranyat, de létezik bronz, vörös, zöld, kék, stb színekben is.

Amíg nincs kiegészítő a kész darab, a festéket le lehet kaparni a felületről, illetve terpentinnel, körömlakk-lemosóval le lehet mosni. Az égetéshez szükséges tudnivalók az üvegen van feltüntetve.

Ecset: Széles választékban kapható, de az apró részleteket lehet akár fogpiszkálóval vagy fülpiszkálóval is festeni.

Terpentin: ha a festék nem vizesbázisú, akkor az ecsetek kimosásához ezt is szerezzünk be, különben ha beleszárad, akkor használhatatlan. (Ha nem rögtön mossuk ki, akkor se dobjuk ki az ecsetet, mert hosszabb áztatás után ugyanúgy kioldja belőle a festéket!)

Üveg: plexi, kerámia, stb: A festékek dobozán fel van tüntetve, milyen felületen használhatjuk. Ha plexire, köre stb dolgozunk, ne égessük ki! Festhetünk továbbá színes és átlátszó üvegpalackokra is.

Minta: Amennyiben nem szabad kézzel rajzolunk. Interneten is lehet szép mintákat találni, érdemes körülnézni, illetve a kézműves boltokban és könyvesboltokban mintákat tartalmazó könyvek is kaphatók.

Hogyan kezdjük?

A kezdők mindenképpen a kontúrok megfestésével kezdjék, egyszerűbb mintákkal. Ha ez megszáradt, ki lehet tölteni a mintát, ügyeljünk, nehogy a színek összefolyjanak, ha lehet szomszédos színmezőknél hagyjunk időt a száradásra. A kontúrozott vonalak között ne legyen rés, mert a festék szintén elfolyhat. Figyeljünk arra is, hogy síkúveg festésénél az előrajzolt mintát tegyük az asztalra, és rá az üveglapot. Kontúrfestéssel kezdjük el átmásolni a körvonalakat, majd folytassuk a festést a

fent említett módon. Kiegyezés után már nem tudunk javítani rajta! Teljes száradás után az üvegen feltüntetett hőfokon sütőben rögzíthetjük a színeket, ezután óvatosan mosogatni is lehet. Ha a munkánkat nem fogja víz érni, kiegészíthetjük muszáj.

Kis gyakorlat után kezdhetik a festést a színek felvitelével. Így lehetőség van színek árnyalására is. Egy üvegen kimondottan jól néz ki. Utána egy csillogó kontúrfestéssel akár vonalakat vagy ábrákat is rajzolhatunk rá. Ha nem ragaszkodunk az üvegfestékhez, használhatunk akrilfestéket is. Ez annyiban különbözik az üvegfestéktől, hogy kicsit mattabb, átlátszatlan felületet kapunk. Kavicsok festésére is ez utóbbi eljárás a megfelelőbb, mivel teljesen elfedi az anyag eredeti színeit. A technika ismertetésében Robitsek Ibolya volt segítségemre.

-ST-

BEMUTATJUK

GÁL JUDIT - KÉZMŰVES

N. Kékedy Ibolya beszélgetése

Gál Judittal legelőször egy buszkiránduláson találkoztam, és már akkor szimpatikusnak találtam. Örömmre és meglepetésemre újra összefutottunk az Üllői Mecénás Művészeti Klubban, amelynek mindketten tagjai lettünk.

N.K.I.: Ahogy rád nézek Neked nem kell az éveidet véka alá rejtened. Megkérdezhetem, hogy mikor és hol születted?

G.J.: 1946-ban, Monoron.

N.K.I.: Hogyan kerültél kapcsolatba a kézműnkával?

G.J.: 12 évesen. Az általános iskolában, ahová jártam, kézimunka szakkör indult, és az osztályfőnököm rábeszélésére járnunk kezdtem. Hamar felfedezték, hogy ügyes kezem van. Ez a szakkör szeptemberben kezdődött és az iskolai év végére megszületett az első nagy munkám, ami egy 80x80 cm-es torockói hímzés volt.

N.K.I.: Ez a munkád volt az, aminek a varázsa megfogott és arra ösztönzött, hogy folytasd a kézműnkázást?

G.J.: Igen. A hímzés volt az, ami elindított az úton, ahol most járok.

N.K.I.: Mióta élsz Üllőn?

G.J.: Tíz éve. Monoron és Üllőn is sokáig kerestem alkotó társakat, de hiába, végül beindult a Mecénás és megtaláltam a helyemet...

N.K.I.: Amikor a Nyitott Kapuk/Udvar Galéria kiállításán megláttam munkáidat elámultam azon, hogy hogyan szorulhat egy emberbe

ennyi elképzelés, kreativitás... Munkáidat a formák és színek sokasága, harmóniája teszi széppé, vonzóvá. Van-e kedvenced?

G.J.: Igen, a magozás. Amit próbálok kombinálni színes homokkal... Különböző technikák összeillesztéséből kihozni újabb alkotásokat...

N.K.I.: felsorolnád hányféle kézimunka típust használsz?

G.J.: Kiegészítettem a hímzést üvegfestéssel, batikolással, magozással. Készítek különböző asztaldíszeket, képeslapokat, meghívókat, stb.

N.K.I.: Nem egyszer szedtem saját kertemben magokat neked. Elképzelésem sem volt, mire kell.

Amikor klubunk felkért, hogy rendezvényünkre készíts meghívókat, az elkészült alkotások látványa, sokfélesége lenyűgözött. Tanítják ezt valahol vagy a saját elképzeléseid valósítod meg?

G.J.: Nem tanítják. Hagyománya sincs. Egy reggelizés közben az asztalra kipattanó almamag adta az ötletet. Ezek után a konyhámban fellelhető fűszerekből két óra múlva készen volt az első képem, amit sok másik követett.

N.K.I.: Mi inspirál arra, hogy dolgozz? Hogy „csinálsz” időt a család ellátása mellett, hiszen ez az elfoglaltság időigényes?

G.J.: Amikor elkészül egy-egy munkám, örömmel telik benne. Ilyenkor úgy érzem, folytatnom kell. Ami még nagyon jó, hogy a családom is velem együtt örül. Ideje pedig az embernek arra van amire akarja hogy legyen

főként, ha ez az időtöltés boldoggá tesz, elvarázsol, kikapcsol és megnyugtat...

N.K.I.: Úgy tudom külföldre is elkerültek már munkáid.

G.J.: Kanadába, Las Vegasba, Erdélybe vittek már képeimet.

N.K.I.: Kívánom, hogy - ebben a rohanó világban - alkotásaiddal, különlegességeiddel tedd még szebbé, örömtelibbé a magad és mások környezetét... Ehhez kívánok jó egészséget! Köszönöm a beszélgetést!

-NKI-

CSORBA TAMÁS IMRE - FESTŐ

Amikor elhatároztam, hogy írok róla, úgy éreztem, nem ismerem eléggé. Beszélgetnünk kell, kérdéseket feltenni, amikre majd válasz érkezik s lassan kialakul a kép arról a fiatalemberről, aki 1980-ban látta meg a napvilágot Budapesten ikertestvérével, Attilával együtt, s aki jelen pillanatban belsőépítésznek, lakberendezőnek készül.

Am az idő rohant s ahogy egyre kisebbedett az esély az interjúra, úgy kezdtek előjönni azok az emlékek, amelyek végül rádöbbentettek, hogy dehogynem ismerem, nagyon is jól ismerem, hiszen ő a Csorba Tamás, aki fittyet hány a technika csodáira, pl. a mobilra. Hányszor, de hányszor pattantam vissza dühösen hallgatva a siketítő sípolást. És amikor elkeseredésemben már a mamát hívtam, aki azzal nyugtatott „ Ilyen a fiam... Én sem érem utol...”, akkor kezdtem érezni, hogy ez a fiú nem hagyja magát elcsábulni a technika ördögétől, nem hagyja magát befolyásolni, ő teszi a maga életét, majd, ha úgy gondolja szüksége van rá, szól. Nagyon egyszerű a dolog.

De mivel az információáradás ilyen módon megakadt, a legközelebbi találkozáskor – biciklivel mentem utána – környögőre fogtam. – Tomika! Légyszí! Kapcsold már be azt a fránya mobilt! Tomika mosolygott, mint mindig, megígérte, aztán ismét lepattantam. Mert Csorba Tomit abszolút nem érdekli a telefon. (Igaz a van!) Nem tudatosan, ösztönösen nem hagyja magát követni, leinformálni. Mert ő a szabadságot szereti, a szépséget, a békét, harmóniát. Tessék csak megnézni

a hajós képeit. Nagy, többárbocos vitorlás a nyílt vizen. Nyugodtan, háborítatlanul tör előre Az árbocon zászló lobog. Az ég tiszta kék. Vágy ez vagy valóság? – kérdezzhetjük. Mindkettő. Mert ő, Tamás, ő az a nagy vitorlás, aki szeli a vizet, az élet vizét. De ő az Alhambra is, a spanyol királyi vár, amint méltóságteljesen az erdő fölé magaslik, és ő a vadász is, nemrég festett képén, aki puskával áll

az erdő szélén, mellette hű kutyája, és ő az Andalúzia útjain számaron poroszkáló vándor, aki valahonnan indult és valahová érni akar. Hiszen a festők mindig önmagukat, érzésvilágukat festik a képbe, az írók is önmagukról írnak, a zenészek önmagukat siratják vagy nevetetik. Mert a művészetek mindig önmagukról szólnak. Az emberről, az embernek.

Arról, hogy hogyan látjuk, érezzük a körülöttünk lévő világot. A művészet, így a festészet is egyfajta kitárulkozás, lemeztelepedés. Legutóbb, a veresegyházi kiállítás megnyitóra, ahol a

"Velcome" című festménye volt látható édesapjával érkezett. Jó volt őket látni. A büszke apa és a tömeg fölé magasodó fiú, aki fehér bőrkabátot viselt, amihez nagyon jól illett a feje tetején szökéres festett haj. És a mosoly... A jellegzetes Csorba Tomis mosoly...

Az embernek olyan érzése van, mintha ez a fiú tudna valamit, csak nem akarja elárulni...

-ME-

HA NYÁR, AKKOR AFRIKA (részletek a Johannesburg című könyvből)

Az MD 11-es utasszállító repülőgép pille könnyedséggel emelkedett a magasba, maga mögött hagyva a sötétbe burkolódzott Zürichi tavat és városát. Nem sokkal később már elhagyta Európát s átsuhanva a Földközi tenger alvó hullámai fölött Afrika partjaihoz közeledett. Biztonságos, nyugodt repüléssel elérte Marokkó, Tunézia légtérét és nekiveselkedett a nyolc órás útnak, aminek a végén ott várt Johannesburg, a hőléggallonos repülések, az aranybányák, a gengszterek és a szafarik izgalma.

A bisnis classon rajtam kívül már mindenki aludt, amikor éjjel két óra tájban - életemben először - átrepültem az Egenlítő fölött. Hátborzongató érzés, éppen úgy, mint amikor felhúztam az ablak rolóját és megláttam az üllő alakú viharfelhőket. Ezek a felhők a légkör alsó rétegeiből nyúlnak fel az utazó magasságba s - megelőzve a sötét, gomolygó, villámokat szóró comulunimbust -, a legveszélyesebb felhőfajták, ami azt jelenti, hogy a repülőgépnek az előírt biztonsági szabályok értelmében illik messzire elkerülni őket. Ha másként tenne, a felhőben működő féktelen erők, áramlások pillanatok alatt szétdarabolják. Mindezen rémséges gondolatok mellett, a viharfelhők a természet egyik legcsodálatosabb képződményei s miután e csodák végtelenségén gondolkoztam, elszunyókáltam.

Mocorgásra ébredtem, a hajtóművek barátságos duruzsolására s amint kitekintettem az ablakon lent a homályos, opálos mélyben megpillantottam Afrika törésvonalait. Abban a pillanatban úgy éreztem, a Sors kegyeltje vagyok. Föld Anya megmutatta egyik titkát, majd egy újabbal ajándékozott meg. Elém tárta a Kalahári sivatagot. Még fel sem ocsúdtam a látványtól máris a savannák buckái, bokrai illegették magukat, felbukkantak

Johannesburg, a vasöklű város szórványtelepülései és amint nyolc órai repülés után ereszkedtünk lejjebb, egyre lejjebb, emlékezetemből feltörték a múlt véres eseményei, az apartheid törvényei, fehérek-feketék élet-halál harca.

Nem sokkal ezután már Afrika legdélibb országának földjét tapostam, azt a földet, amelynek déli csücskénél két óceán ölelkezik és tonnaszám sodorja a homokos partra szerelmének gyümölcsét, a

féldrágaköveket. A levegőt harapni lehet, égszínké égen bárányfelhők menetelnek és amerre a szem ellát csak fekete bőrű embert látni. Bámulnak. Döbbenet. A fehér bőrszínem kellemetlen lett. Ott és akkor értettem meg igazán, milyen volt jó pár évtizeddel ezelőtt feketének lenni Európában és milyen lehetett elviselni a megkülönböztetést, amit pár nap múlva Hilbrowban mi magunk is átélünk, mert a fekete-övezetben, ahová betévedtünk, követett, beszorított majd menekülésre kényszerített egy sötétbőrű fiatalokból összeverődött csoport.

A hottenották földje számtalan meglepetést tartogatott, amiben nemcsak az volt, hogy fordítva folyik a víz a lefolyóban, hanem az is, hogy a milliomos és családjá, akik a Kalahári sivatagot övező hegyes vidék egyik rejtett zugában „tengették” életüket fényűző körülmények között és akik a repülés idejére kölcsönadták a hőléggallonjukat, a nőket levegőnek nézték. Örök rejtély marad a válasz, mivel a társalgás csak hivatalos szinten „zötyögött”. Am az okos természet kárpótolta az emberi mulasztást.

A hajnal Dél-Afrikában sokkal sötétebb, mint Európában. A szálloda garázsából nehezen lehetett kivergődni az utcára, mert az ajtóban feketék aludtak mindenféle papírokon, rongyokon, nylonokba burkolózva, körülöttük üres üvegek. Riadtan keltek s nem lehetett tudni, hogy szemük villanása mit jelent. Cigarettát kínáltunk, hátha csökken az adrenalin szint. Lassan, óvatosan hátráltak. Végre kint duruzsoltak a mikrobuszok, utánfutók és nekiindultunk a savannának. A város, Johannesburg még aludt, minket is álomosság gyötört. Előző este a Kyalami Forma 1-es autópálya egyik szalonjában késő éjszakába nyúlt a megnyitó ünnepség. A finom ételek, italok és egy eltévedés izgalmai mély álomba ringattak, nehéz volt az ébredés. A savanna útjai pedig kacskaringósak, zötyögősek és iszonyú porosak. Alig tűnt fel egy kis fényecske az égbolt alján, amikor megkezdődött a briefing, az eligazítás. Próbarepülés.

Molnár Csabával, az Európa-bajnokkal repültem. Am mielőtt elstartolt volna a mezőny, a természet megajándékozott egy pompás napkeltével, amihez hasonlót sem addig, sem azután nem láttam. Egy pillanat alatt lángvörössé vált az ég alja és a vörös fény egyre futott tovább és tovább s amikor már beborította a déli félteke egész égboltját, mintegy varázsűtésre felpattant az óriási napkorong és narancssárga, majd bíbor színben tündökölni kezdett. Abban a pillanatban megszűnt a hajnali hideg és hőség árasztotta el a tájat. Káprázat!

A savannák felett repülni pedig maga az álom! Csend, óriási csend, amit csak az égőfejekből kiáradó és égő gáz robaja tört

meg szabályos időközökben, vagy a közelben repülő madárkák trillája. Lent bokor mocsan, az utakon fekete emberek, gyerekek poroszkálnak, integetnek, a farmok úszómedencéi türkizkék szemekkel bámulják a szellők szárnyán úszó hőléggallonokat, amelyekben dél-afrikai és európai emberek utaztak.

A délutáni repülés izgalomba torkolt. A gyenge légáramlat miatt a hőléggallon nem akart haladni, szinte egyhelyben állt. Csak felfelé lehetett közlekedni, mert alattunk egy óriási trafóház trónolt, körülötte vezeték háló! Már kétezer méter felé közeledtünk, hátha akad fent némi légmozgás, ami elsodor a veszélyes helytől, de hiába. Háromezer méter. Semmi. Három és fél...

- Gyerünk le... - pöfögött Csaba, - hátha lent megindult valami. Megy le a Nap... Megindul a légáramlás... Így is volt. Már majdnem elértük a trafóállomás szintjét, amikor lassan, nagyon lassan, szinte araszolva, de meglődött az óriási szerkezet egy közelben kanyargó út felé. Zsebkezdőnyi területre ereszkedtünk.

A következő nap másfajta izgalmat tartogatott. Jólakott, pihenő oroszláncsaládok álltak útját mikrobuszunknak, amiben a pokoli melegtől fuldokló tíz ember (lehúzott ablakkal tilos volt közlekedni a Leu parkban!) kimeredt szemekkel, reménykedve bámulja a lusta állatokat. Végül egy óriási hím empátiája mentett meg a fulladástól. Kényelmesen felállt, megrázta hatalmas sörényét és királyi méltósággal megindult egy fás terület felé. A nőstények, kölykök követték példáját, egymás után szedelőzködtek és szép sorjában bevonultak az árnyékosba.

És az izgalom folytatódott. A háromszáz méter mélyen húzódó aranybánya, az aranyöntés, az iroda-negyedben található Carlton Center esti látogatása, ahová munkaidő után beveszik magukat a gengszterek, (ezért vezetők pisztolyokkal oldalán közlekedtek), majd Loost City, a földi paradicsom, királyi udvarokat megszegyenítő pompájával, ami az európai szellemiségnek szinte felfoghatatlan.

De folytatnám még Francis Gibs Kimu ébenfa szobrocskáival, aki a kedvünkért átugrott Botswana-ból egy kocsira való faragvánnyal, vagy a szállodaablakból csúzlival lövőgető szállodatulajdonossal, aki szöveget lövöldözött az épülete előtt fetregő kábítószeres feketébe, hogy mielőbb tűnjön el, különben rontja a szálloda híret, és ott vannak még az éjszakai riasztó és félelmetes ordítózások, mert a közelben vertek valakit...

Szóval Dél-Afrika, Johannesburg vagy Dzsobörg, ahogy becézik, a vasöklű város... Kemény, mégis csodálatos, ahová illet visszamenni.

-ME-

Merczel Erzsébet

MACSÓ-MACSKA

Marci a kandúr ráfázott
Hogy kislányokkal cicázott
Mert jött egy másik, egy vörösebb
Szívremegtetőn dögösebb
Így Nyifi Nyafi és Málcsi
Marcira többé nem kíváncsi

Marci a kandúr ráfázott
Hogy kislányokkal cicázott
Mert az a másik a vörösebb
Vastag bundás, dögösebb
Úgy megtépte szegény macskát
Hogy azóta is pátyolgatják Gazdái

Vörös bundás macsó-macska
Nyalka-falka szép a farka
Csak egyet-kettőt nyávogott
Minden kislány szeme villogott
Zöld utat a jövevénynek
Macsó macska győzelmének!
Nyaúúúú!

ÍZES ÍZEK TERÍTÉKEN

Nagy napra ébredt Üllő lakossága 2006. április 30-án. Hagyományteremtő csülök főző verseny vette kezdetét a falu elején található füves téren. Vecsésen a savanyú káposzta a jellemző hagyomány, Üllő lakosságát a néphagyományban „csülkösöknek” hívták – ezért került eme alpból megrendezésre a verseny. Minden csapat (várakozáson felül 18 nevezett) maga találta ki az étel nevét és készítette el az általa hozott alapanyagokból. A zsűri nem győzött a sok-sok finom étel közt izlelgetni, a terítéket szemrevételezni és meghozni a döntését. Csapatunk igaz helyezést nem ért el, de szívvel-lélekkel részt vett a rendezvényen és a meghívott vendégei elismerését "besöpörte". A hangulathoz a délután folyamán élő zene járult, a klub tagjai pedig finom süteményekkel és innivalókkal kedveskedtek a látogatóknak. Lássuk az elkészített étel receptjét!

N.Kékedy Ibolya

CICA PÁR
Az üllői Macskaasszonynak

Cic ifiúr, Mic kisasszony
Beh rátartin járnak!
Szörnyű büszkék, milyen oka
Lehet e csodának?!
Cic ifiúr feszesen lép,
Minden csillog rajta,
A kabátja, a köcsögje
Nagyon finom fajta.

Mic kisasszony épp oly gangos,
Mint a páva – kényes!
A kalapja új divatú,
A cipője fényes.
Nem is csoda! Mic kisasszony
Cic úrnak lesz párja,
Esküvőre mennek éppen,
Fényes násznép várja!

Cirmos mama három napja
Főz és süt már nékik,
Nem is tudom, ennyi ételt
Hogyan esznek végig?!

Magashegyi Tamás

VOLT EGYSZER EGY TÜNDÉR

Gyöngyöt szórt marékkal
Egy patak vizébe.
Sürgött, forgott fénylett
E sok, apró jószág,
Csókolták a habok,
Ringatták a fodrok,
Bámulták a felhők,
Patakparti bokrok.
Akár a zöld szöcskék
A virágos réten,
Úgy szökellt a sok gyöngy
A patak vizében.

Gazdag ember lenne,
Aki megtehetné,
Hogy a Tündér gyöngyét
Kezébe vehetné.
Ha valaki mégis
Meg akarja tenni,
Üljön patak partra
Olykor megpihenni.
Ahányat megszámol
mind, mind az övé lesz...
... Tenyerébe ugyan
egyet se tud venni.

Csülkös pacal burgonyával

Becsüld meg látogatóid számát, mely csapatunknál kb 40 fő – ennek arányában készült a csülkös pacalunk burgonyakörítéssel, amely mellé saját készítésű savanyúságunk került az asztalra. A finom saft tunkolásához gondoskodj pár vekni finom kenyérről is. Végy eme nagy társaság megvendéglésére 8 kg csontozott csülköt, tegyél hozzá 5 kg szépen kifehéřített hosszú csikokra vágott pacalt és mindezt alapozd az általad hizlalt és kisütött disznó zsírával. A nagy kotlát (üst) lassú tűzön kezd melegíteni, amelybe a finom házi zsírt megolvasztod és az apró kockákra felvágott 2 kg hagymát arany barnára pirítod. Ha a hagyma kész kerüljön bele a kamra polcáról levett saját készítésű kissé csípős lecsó és az ízek összeérlelése után, szórd meg finom házi pirospaprikával. A kicsontozott csülök nagyobb kockára vágva

kerüljön az alapba, melyet a saját összeállítású fűszereid követnek (ez a rész titkos). A főzés előtt a pacalt egy jó nagy fazékba főzd meg majdnem készre (majd a hideg vízben való lehűlés után hosszú csikokra szabdald fel), hogy a majdnem teljesen megpuhult csülökhöz az utolsó 10 percben add hozzá. Egy másik fazékban készített burgonyával máris tálalhatod az éhesen sorakozó vendégseregnek.

K. Maya

KULTURÁLIS AJÁNLAT • PROGRAMOK

GABI PAPIR ÉS KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

Jókai Anna: Ne féljete...

Jókai Anna mondja: „Magot nevelni a hervadásban: csak a növénynek egyszerű. Nekünk nagyon nehéz! Mert ez már nem szent automatizmus, hanem személyre szabott önműködés. A fiatal lehet szétszórta, és a maga szintjén mégis eredményes – az öregnek azonban szüntelenül összpontosítania kell. Az öregség nem nyugalom, hanem megfeszített akarat. Két mankónk: az önrónia és a bátorság. Energiánk pedig az eszközként használt szenvedés. A 'hova' nem rajtunk áll. A 'miért' az Isten titka. A hogyan a mi szabadságunk.”

TÁJAK, KOROK, MÚZEUMOK ÜLLŐI EGYESÜLETE

szeretettel vár minden kirándulást kedvelő érdeklődőt alábbi útjaira:

2006.06.24. **Alsóausztria** 2006.09.02. **Felvidék IV.**
2006. 09.30. **Burgenland II.**

Bővebb felvilágosítás és érdeklődés:

Dr. Lőréné Rónaszéki Beáta TKM Üllői vezetője
Üllő, Faiskola u. 11. T: 06-29-320-033 / 06-20-38-38-194

KÖSZÖNJÜK A TÁMOGATÁST!

Előző számunk megjelenése óta az alábbi kedves olvasóink támogatták klubunk működését.

Győri József és felesége
/Üllő/

Pinczelné Egyed Györgyi
/Üllő - Dorado XXI Kft./

Bana Attila
/Budapest - Silver Dragon Kft./

Rózsa Károly
/Budapest/

Továbbra is szeretettel fogadunk minden felajánlást.

Számlaszám: 65100046-11310640

FELHÍVÁS

Felhívjuk olvasóink, egyben városunk lakóinak figyelmét, hogy az ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB és a Vargha Gyula Városi Könyvtár közösen **1956 forradalom és szabadságharc 50. évfordulója** alkalmából anyaggyűjtéssel egybekötött pályázatot hirdet.

Pályázat témája: az 1956-os üllői események vagy bármely más, a forradalommal kapcsolatos téma.

Lehet pályázni: irodalmi, fotó, képzőművészeti vagy bármely más művészeti alkotással, amely a témakört mutatja be.

Kategóriák: ifjúsági illetve felnőtt.

Beadási határidő: **2006. szeptember 15.**

Minden pályázó jutalomban részesül, de a nyerteseket külön értékes díjjal jutalmazzuk.

A részletekről érdeklődni lehet a szerkesztőségénél.

HIRDETÉS

Az ÜLLŐI NYOMDA vállalja bármilyen típusú nyomtatványának elkészítését a grafikai **tervezéstől a kivitelezésig**, rövid határidőre, korrekt árákkal.

BÍZZA RÁNK MAGÁT ILLETVE CÉGÉT!

Boríték, levélpapír, szórólap, névjegykártya, könyv, prospektus, üzleti és más nyomdatermékek.

Gara György nyomdavezető • 06-20-364-9298
Üllő, Mező u. 81.

Készíttessen festményeket (portrét, tájképet, másolatot)!!!

Az Üllői Mecénás Művészeti Klub tagjai vállalják megrendelésre festmények, grafikák és akár gobelinek készítését is olcsón, rövid határidőre!

Kitűnő ajándék szeretteinek!!!!

Érdeklődni: Sárándi Tibor 06-30-987-4747

Gépkölcsönzés!

15 éve működő műszaki gépkölcsönzőmben 3 éve nem változó bérleti díjjal, csak 20 ezer Ft kaució letételével várom tisztelettel minden régi és új ügyfeletem. Nyitva tartás: NON STOP

*Férjhez megy? Közeledik a nagy nap? Olcsó bérleti díjjal nagyon szép menyasszonyi és koszorúslányi ruhák kölcsönözhetőek.
Időpont egyeztetés szükséges!*

Cím: Üllő, Pesti út 146.

/Zöldséges üzlet mellett a kanyarban/
Tel: 06-29- 320-672 06-30-907-6760
06-70-771-8782

ÜLLŐI MECÉNÁS • AZ ÜLLŐI MECÉNÁS MŰVÉSZETI KLUB NEGYEDÉVENKÉNT MEGJELENŐ KULTURÁLIS TÁJÉKOZTATÓ LAPJA
Szerkesztőség: 2225 Üllő, Kistemető u. 1. • Tel: 06-30-357-3175

NYOMTATÁS: ÜLLŐI NYOMDA • NYOMDAVEZETŐ: GARA GYÖRGY • 2225 ÜLLŐ, MEZŐ U. 81. • TEL: 06-20-364-9298